

sens ord for, og derfor bliver denne her lovgivning diskriminerende.

Jann Sjursen (KRF):

Jeg skal først forholde mig til nr. L 208, et lovforslag, som er en del af regeringens udlændingepakke.

Jeg vil godt indledningsvis understrege, at Kristeligt Folkeparti støtter langt de fleste af elementerne i regeringens samlede udlændingepakke, men når det gælder L 208, kan vi ikke følge regeringen. Det skyldes først og fremmest forslaget om at ophæve retskravet på ægtefællesammenføring for unge under 25 år. Målet – at begrænse antallet af tvangsægteskaber – er vi naturligvis enige i, men midlet, at overlade til unge under 25 år at bevise for myndighederne, at de frivilligt indgår ægteskab, kan Kristeligt Folkeparti ikke acceptere. Vi tror heller ikke, at det løser de unges problemer med tvangsægteskaber.

For det første er det dybt betænkeligt at opstille forhindringer for myndige personers indgåelse af ægteskab. Det er en menneskeret at indgå ægteskab. Og det er uklart, under hvilke omstændigheder man konkret vil kunne overbevise myndighederne om, at der utvivlsomt er tale om et frivilligt indgået ægteskab.

For det andet vil forældrene, som udøver direkte eller indirekte tvang, stadig kunne beskyldes de unge for at modarbejde dem, hvis de ikke formår at overbevise myndighederne om, at ægteskabet er frivilligt. Uanset hvilken ordening der gennemføres for at afskaffe tvang ved indgåelse af ægteskaber, vil det altid være de unge, der løber en særlig risiko for at blive mistænkt for sabotage af deres forældre.

Sammenfattende er der altså for Kristeligt Folkeparti ikke noget, der tyder på, at regeringens initiativ for at begrænse tvangsægteskaber vil lykkes. Det eneste, der opnås, er en begrænsning af antallet af familiesammenførte udlændinge, og det er ikke for Kristeligt Folkeparti et formål i sig selv.

Kristeligt Folkeparti ønsker i stedet, at der indføres obligatorisk mundtligt interview med henblik på prøvelsen af frivilligheden i sager om arrangerede ægteskaber og andre sager, hvor der er mistanke om tvang. Formålet med et sådant forslag er at give de involverede parter mulighed for selv at give til kende, om de ikke indgår ægteskabet frivilligt.

En sådan procedure kan anvendes i de tilfælde, hvor udlændingemyndighederne har en

mistanke om, at der er tale om et ægteskab, der er arrangeret af andre end ægtefællerne selv, og det nye i en sådan sammenhæng i forhold til nugældende regler er jo så sær, at hvis der er behov for en tolks medvirken, skal det undersøges, om en sådan er upartisk, og at forældre og andre slægtinge utvetydigt ikke må være til stede ved et sådant interview.

Noget tilsvarende kendes fra Sverige, hvor regeringen i starten af dette år fremsatte et forslag til begrænsning af tvangsægteskaber, og jeg vil også henvise til rapporten fra Nordisk Ministerråd »Arrangeret ægteskab og tvangsægteskab i Norden« fra december 1999, hvori der foreslås noget tilsvarende, at der ses på rutinerne for interview af ægtefæller i stedet for på stramninger i udlændingelovgivningen, når man ønsker at begrænse antallet af tvangsægteskaber, af menneskeretlige grunde såvel som af praktiske grunde.

Det anbefales også i rapporten, at der oprettes kriseberebning, bl.a. krisetelefoner, at der sker en opfølgning over for udstødte familiedømmede, f.eks. en overfaldsalarm, anonymer identitet m.v., at der gives tilbud om familiemægling, ung til ung-netværk, og at relevante fagpersoner og myndigheder opkvalificeres.

Kristeligt Folkeparti finder, at Danmark skal basere sig på disse nordiske gennembearbejdede forslag i stedet for regeringens hovsaforslag.

Jeg vil i øvrigt også gerne gøre nogle bemærkninger omkring forslaget om, at den herboende skal have egen og rimelig bolig som betingelse for familiesammenføring. Det er et krav, som efter Kristeligt Folkepartis opfattelse er ude af proportioner. Det er umuligt på rimelig vis at afgøre, hvad der er en passende bolig. Mange danskere lever i dag i lejligheder, der er meget små. Der lægges op til flere skøn fra udlændingemyndighedernes side end i den nuværende lovgivning, hvilket indebærer en større risiko for forkerte afgørelser, afgørelser, der er bestemmende for, om man kan få lov til at leve sammen med sin ægtefælle i Danmark eller ej. Efter vores opfattelse bør tilfældigheder ikke råde i så vigtig en sag.

Vedrørende tilknytningskravet, hvor regeringen jo altså foreslår, at der som hovedregel kun kan gives tilladelse til familiesammenføring af en ægtefælle eller fast samlever her i landet, hvis parternes samlede tilknytning til Danmark mindst svarer til deres samlede tilknytning til et andet land, er vi fra Kristeligt Folkepartis side imod et sådant, fordi det også her i praksis vil